

ясни съ произношеніето на слѣдующитѣ думи, дѣ какъвъ знакъ ся туря. Царь, падарь, конь, вась, кость, мость и пр. Подирь това учительтъ, като земе да упражнява дѣцата да пишѣтъ думи отъ преминѣлитѣ уроци, треба да заставлява дѣцата да пишѣтъ ѝ за колкото думи е нуженъ и на които не ся е писало до сега. (*)

Ако искате да научите дѣцата си да четѣтъ и по славянски, то подирь тѣзи 11 урока, захвѣнете да имъ показвате и буквитѣ на славян. азбука въ такъва сѣщи редъ, както и *българската*. Буквитѣ на славянската азбука сѣ означени въ скобки какъ да ся нарича сѣка буква кога са показва на дѣцата.

Ето славянската азбука: **А** (а) **Б** (бъ) **В** (въ) **Г** (гъ) **Д** (дъ) **Є** (е) **Ж** (жъ) **З** (зъ) **И** (и) **І** (і) **К** (къ) **Л** (лъ) **М** (мъ) **Н** (нъ) **О** (о) **П** (пъ) **Р** (ръ) **С** (съ) **Т** (тъ) **У** (у) **Ф** (ф) **Х** (хъ) **Ѧ** (отъ) **Ц** (цъ) **Ч** (чъ) **Ш** (шъ) **Щ** (щъ) **Ъ**, **Ь**, **Ы** (както по български) **Ѣ** (е) **Ѥ** (е) **Ю**, **Ѧ** (както по български) **Ѩ** (късъ) **Ѱ** (псъ) **Ѳ** (тъ).

Дѣцата, като научѣтъ и славянската азб. могатъ да пристѣпѣтъ и къмъ славянското чтеніе, което тѣй сѣщо треба да са преминува по *звукотъ*, както е обьяснено по горѣ за българското чтеніе. (**)

(*) Буквата *і* съвсѣмъ не е употребена въ това ржководство, тѣй като по нашето мнѣніе и безъ нея можи да се мини. Впрочемъ това зависи отъ волята на учителятъ: да я введе, или да я не ввожда въ азбуката.

(**) За чтеніе по славянски можи да служи книжката: „Преводъ на Български най нужните молитви, напечатани съ иждивеніето на Габровското читалище, Цариградъ, 1872.“